

amb les 55 cases cadastrades el 1716. I sabem que les "persones" del cens de 1716 són exactament homes majors de 12 anys; probablement cal llegir d'aquesta forma les xifres que atribueix als altres pobles el document estadístic que porta el títol de *Catalunya numerada en sos termes* (7).

Ara bé, les llistes de talles municipals suposen l'existència al poble de 72 i fins 92 cases. Més precisament, les contribucions importants es repartien sobre una llista de 92 noms de cases; quan la quantitat a recaptar no era massa consistent, no apareixen els 20 darrers noms. Reconeixem que hem estat dubtant de si es tractava de masos antics, conreats per altres unitats familiars, i ens portava a aquesta sospita la forma de procedir del cadastre, que inclou la terra d'en Pere Antoni dins la que conrea el Castell. La raó inequívoca que ens treu de dubte és que, en cas d'allotjar soldats, fins els 20 noms exceptuats n'allotjaven, almenys per un dia. Qui diu allotjament, diu llar, potser ben pobra. Tot i suposant que els bracers sense terra del poble, que constitueixen el nombre de llars entre les 53 de la *Nota* i les 92 dels impostos municipals, és a dir, unes 40, tinguessin famílies petites, el nombre de gent d'aquestes cases, que hem de sumar a les 297 persones de les quals coneixem noms i cognoms, ha de superar amb escreix els 328 veïns del cens de 1719. En conclusió, creiem que cal modificar les xifres dels censos de principis del s. XVIII per Vilobí, i segurament per altres pobles, atès el seu origen fiscal, i que, en conseqüència,

Mas Rodó

és necessari també variar les persuasions sobre el ritme de creixement demogràfic durant el s. XVIII. Ens augurem que noves aportacions vinguin a confirmar o a invalidar aquestes nostres sospites.

ESTRUCTURES FAMILIARS

Les consideracions que presentem a continuació es basen sobre les dades de la *Nota*, i per tant, es refereixen només a les 53 famílies de les que tenim noms, parentiu i edat dels membres que han ultrapassat els 12 anys.

La piràmide d'edats és típica. Com és il·lustrativa la comparació amb la piràmide d'edats de final de segle.

1718			1787 (8)		
Homes	Edats	Dones	Homes	Edats	Dones
48	00-11	47	49	00-6	70
27	12-20	30	25	07-16	38
18	21-30	13	28	16-25	40
23	31-40	26	43	25-40	46
18	41-50	12	22	40-50	31
17	51-60	2	39	- 50	52
05	61-70	4	206	Totals	277
01	-i.s.d.	6			
157	Totals	140			

Mas Viader

És palès, doncs, que s'ha invertit en el transcurs del segle la proporció d'homes i dones en favor d'aquestes. Sugeriríem que el baix nombre de dones majors de 40 anys i més del 1718 ha de tenir el seu origen en les malalties del part i puerperi; en aquesta data, més de la meitat de les persones de sexe femení no superaven els 20 anys. Un 12'1% dels habitants superen el 1718 els 50 anys; el percentatge puja el 1787 al 18%.

També és interessant el nombre de persones per família.

Nombre famílies	Persones	Nombre famílies	Persones
8	2	15	7
6	3	8	8
4	4	3	9
6	5	1	11
2	6		

La mitjana és de 5'5 persones per família, sobre les famílies —repetim— subjectes a impost; estem segurs que les famílies de bracers i jornalers el farien baixar. Es registren puntes de famílies de 2-3 persones i de 7-8. Les possibilitats econòmiques de les unes i les altres, en una societat on el treball físic és el principal mitjà de guany, són evidentment molt diverses, i l'impost personal del cadastre, que obligava als caps de casa de sexe masculí a satisfer una lliura i 10 sous els altres homes entre 12 i 70 anys, es basava en aquesta convicció. La lliura la pagaren el 1717, 77 persones; els contribuents de 10 sous foren 79. Així arribem a un total de 156 homes d'edat superior a 12 anys, a Vilobí el 1717, xifra que supera quasi en un 50% el nombre de 109 que es desprèn de la *Nota* i que novament ens autoritza a hipotitzar per al poble, al qual aquesta atribueix els 297 habitants ja dits, un total superior als 350.